

Schol. μοίρας γὰρ νῦν τὰς Ἐριννύας ἀκουστέον. Hinc passim simul junctae, Mosch. Idyll. III. 24. ἢ ἑ τίνος Κηρῶν ἢ Ἐριννύων αἰνὰ βέλ-
λεμνα. Ipse Aesch. Eum. 201. de sacris Eumen. χοὰς τ' αἰοιν. —; sa-
era tamen eadem non ἀπυρα sed ἔμπυρα ibid. innuit v. sq. Ἄπυρα h.
l. dicta, non quod omnino sine igne fierent sed quod sine victimis, quae
ἔμπυρα inde dicuntur. Callim. Lav. 101. πόσσα μὲν ἢ Καδμήϊς ἐσύ-
στερον ἔμπυρα καύσει.

v. 72. ἀτίτα. Τίτας h. e. τιμωρὸς. Choeph. 65. Ἀτίτας Eum.
257. Hic, ἀτίτα pro ἀτίμα.

v. 75. ἐπὶ σκῆπτροις. Eurip. Hec. v. 65. κάγω σκολιῶ σκίμ-
πωνι χερὸς διερειδομένα —. Σκῆπτροις, *baculis*. Contra βάκτρον pro
sceptro Ch. 360. et Agam. 210.

v. 76. ὅτε γὰρ —. Aur.: perinde est ac si juvenes essemus: ro-
bore enim illis aequales sumus, videtur robur in medulla.

v. 79. φυλλάδος ἦδη. Infr. φυλλὰς ἴκετ' ἐς δόμους, et Soph.
Trach. v. 760. τεμένιαν φυλλάδα de luco pro fronde. Eurip. Suppl. 32.
Φυλλάδος hic de aridis foliis. Quo respexit Hesychius φυλλάδες οἱ
ζηροὶ κλάδοι κρὶ φύλλα ἔχοντες. Apoll. Rh. I. 454. et Schol. Di-
philus apud Athen. IV. p. 133. F. Ἡ φυλλὰς ἢ δριμεῖα περιουσιθήσεται,
pro quo H. Grot. in Excerpt. Com. p. 783. legit. ἢ δριμεῖα περιουσιθή-
σεται, *lirium*, spargentur folia suaviolentia. κατακαρφ. Hesych. κα-
τακαρφεῖ, ἀφανίζει, ζηραίνει. E plantis et arboribus alia ἀείφυλλα,
alia φυλλόβολα — Theophr. H. Pl. I. c. XIV. p. 17.

v. 80. Τρίποδας. Τρίπους de sene in aenigmate de Sphinge
Appollod. III. v. Τετράπουν de animali quadrupede. Eurip. Rhes. 211.
τετράπουν μιμήσομαι. Sic δίβαμος, biceps ibid. Rhes. 216. Apollod.
l. l. p. 171. τελειούμενον δὲ τὸν ἀνδρωπον δίπουν· γέροντα δὲ τρί-
την προσλαμβάνειν βάσιν, τὸ βάκτρον. Schol. Aeschyl. ined. ubi ver-
sus Γηραγέος δὲ πέλων τρίατον πόδα, βάκτρον ἐρείδει.

v. 82. ὄναρ ἡμερόφαντον. Pind. Pyth. VIII. p. 295. σκιᾶς
ὄναρ ἀνδρωποι.

v. 85. τί χρέος; vide Sept. c. Theb. v. 20.

v. 86. τίνος ἀγγελίας — θυοσκινεῖς. Alludit ad morem
Graecanicum sacra pro foribus aedium faciendi ob bonum vel in faustum
nuntium. Aristoph. Equit. p. 361. τίν' ἔχων φαιμὴν ἀγαθὴν ἢ κακὴν; ἐφ'
ὅτῳ κλισσ. ἀγνιάς. Schol. ἔθρον γὰρ πρὸ τῶν εὐαγγελιῶν πρὸ τῶν
πυλῶν ἕκαστος ἀγνιάς δὲ τοὺς ἀγνιούς θεούς. Ἄλλως. ἔθρος ἦν
τοῖς ἐν ἀγνιᾶς ἰσταμένοις θεοῖς ἐπὶ ταῖς ἐρχομέναις ἀγγελίαις θύειν,
ὡς ἂν εἰ ἀγαθαὶ εἶεν, ἐπινεύσειεν ταύταις· εἰ δὲ τουναντίον, ἀπο-
τρέψαιεν.

v. 87. περιπέμτα θυοσκινεῖς. Aur. *holocausta sacrificas*.
Legen-

79. ὑπεργήρων] — ρως Scal. 87. Πειθοῖ] πευθοῖ Scal., melius